wälja sedda maad ja Jeriko linna ärrawatama ja sedda läbbi katsuma need läksid ka Josua käskmisse peäle / ja said Jeriko linna ühhe naese kotta Raab nimmi / kes kül enne olli hoor olnud agga nüüd epelnud mitte, sest ta wottis usklikko süddamega need sammad mehhed wasto / et ta teädis, et Jummal piddi sedda maad ja sedda linna Israeli rahwa kätte andma. Kui need mehhed senna linna ollid sanud / anti sedda nikohhe kunningale teäda / et Israeli-rahwa seast olli mehhi läkkinud / kes sedda mäad piddid ärrawatama ja läbbikatsuma Raab hakkas siis kül mõrlema, et Kunningas neid piddi käskma üllesotsida / sepärrast satis temma need mehhed kõrwale / ja pettis neid ärra kattukse peäle / mis ni lamp tassane olli, et innime kül wois seista peäl. Senna kattukse lae peäle panni siis sesamma usklik naeste rahwas Raab need mehhed warjule linna warte

olla / et kunningas ei piddand mitte neid kätte sama. Kui siis selle linna kunningas Raabi jure läkkias / et ta need mehhed piddi wälja saatma, kes ta jure ollid tulnud, et nemmad saaksid agga sedda linna ja maad ärra wadata: siis ütles temma kunninga Käskude wasto-Kül need mehhed. mis teie rägite / on mo jure sanud, agga mis mina teädsin, kust nemmad tullid ehk kuhho nemmad läksid. Selamma Raab räkis sedda wist kunninga rahwa wasto, mis ei olnud seddawisi kui õigus olli, ja inniimesse lapsed ehk woiksid sedda asja walleks hüda. Agga se olli Jummala tö / kes tedda sedda wisi panni räkima, sest õige ust olli temma sees / ja selle waljusse ja juhhuramisse järrele räkis ta sedda / Jummala tahtmist mööda piddi ta sedda teggema; sepärrast sai ta sedda au / et meie Onnistteggia temma suggu wõssast pärrast sündis / ja et ted-